

Derpaa foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forhøjelse af Laan til Byggeforeninger.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 186).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 56 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Statsministeren.

Jeg skal derefter sætte den sidste paa Dagsordenen opførte Sag til Forhandling.

Man gik saaledes til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Stats- og kommunale Dyrtidsforanstaltninger.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 98, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 261).

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Kragh): Der har indenfor Udvalget været Enighed om en Række af Lovforslagets Bestemmelser, ligesom der i og for sig, principielt i hvert Fald, ogsaa har været Enighed om en Række af de Ændringsforslag, som er stillede af Fler-tallet. Dette gælder saaledes først og fremmest Bestemmelserne i Lovforslagets § 1, hvorefter der ved Statens Initiativ indføres en Række Prisnedsættelser paa vigtige Livsfornødenheder, ligesom man ogsaa er enig om at foretage den formelle Ændring, at Bestemmelserne om Nedsættelse af Prisen for Brændsel paa Statens Bekostning sættes for sig i en ny

§ 2, idet der derved opnaas, at de rene Statsforanstaltninger, som foretages saavel paa Statens Initiativ som paa Statens Bekostning, sættes i § 1 og derefter de kommunale Foranstaltninger til Nedsættelse af Brændselsprisen paa Statens Bekostning i § 2; i § 3 kommer saa prisregulerende Foranstaltninger i øvrigt paa kommunalt Initiativ med 2 Trediedeles Refusion fra Staten og endelig i § 4 Foranstaltninger ud over den Grænse, som er sat ved den Sum, der stilles til Raadighed pr. Indbygger i Kommunen, til hvilke Foranstaltninger, der gives Statsrefusion af en Trediedel.

Ligeledes har man principielt indenfor Udvalget været enig om, at det vilde være rimeligt at stille Erhvervsskatten sideordnet med den personlige Tillægsskat, saaledes at Spørgsmaalet om, hvorvidt en Skatteyder, der er nær ved Grænsen for Fritagelse af Tillægsskat til almindelige Dyrtidsforanstaltninger, skal betale Tillægsskat, ikke bliver afgjort efter, om han har sin Indtægt paa det Sted, hvor han har sin Bopæl, eller andet Steds, ligesom det ogsaa vil være naturligt, saaledes som det er foreslaaet i Ændringsforslag Nr. 11, at for den Del af Tillægsskatten, der udskrives som personlig Kommuneskat og skal have en procentvis Forhøjelse, bliver denne Forhøjelse ogsaa paalignet Erhvervsskatten, og at denne procentvise Forhøjelse kan være den samme for Skatten til Opholdskommunen som for Skatten til Erhvervskommunen.

Derimod har man ikke kunnet opnaa Enighed indenfor Udvalget om at blive staaende ved de i den Dyrtidslov, som var løbende indtil første Juli d. A., fastsatte Skatteregler, hvorefter Tillægsskat skal udskrives i Købstæderne og Landkommunerne samt i Marstal Kommune som en procentvis lige stor Forhøjelse af samtlige Skatter. Mindretallet er der blevet staaende ved den Affattelse, som Lovforslaget havde ved Fremlæggelsen her i Tinget, og hvorefter Kommunalbestyrelserne frit skal kunne raade over, paa hvilke Skattearter man ønsker at lægge denne Tillægsskat, og hvilke man ønsker skal være fritagne.

En Række af de Ændringsforslag, der er stillede, er i øvrigt, som ærede Medlemmer vil se, af rent formel Natur og til Dels foranlediget ved, at Udvalgsflertallet